

по своята динамика и ^{длъжност}
мислова същност
заслужава ^{длъжно} особено внимание.—

Подъ ^{нимъ} струя свѣтлѣй лазури,
Надъ ^{нимъ} лучъ солнца золотой...
А онъ, мятеjной, пороситъ бури,
Какъ будто въ буряхъ есть покой!

Какво съ ^и първить два стиха? Подъ ^и
нимъ струя свѣтлѣй лазури, надъ ^{имъ}
лучъ солнца золотой... —Подстановка!..
Това съ само два стиха, но чувство-
вате ли тѣхната красота? Чувствовате
ли колко заразяваще е дадено настрое-
нието. Може би не така въ детайли
го чувстввате или пъкъ само азъ се
лажа, поне съмъ подъ впечатлението
на морето при същата обстановка...
Ярко

